

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه آینده نگاری در نظام شهری ایران مسئله محوری: تنش در استقرار یکپارچگی مدیریت شهری

محل انتشار:

فصلنامه سیاستگذاری شهری و منطقه ای، دوره 2، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمدحسین بوچانی - استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده معماری و هنر، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

علی اصغر ملک افضلی - استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده معماری و هنر، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

علی مصلحی - استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده معماری و هنر، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تعدد نهادهای تصمیم گیر و تصمیم ساز در زمینه مدیریت شهری، تداخل قلمرویی آن ها خلاهای قانونی و مدیریتی و همچنین برنامه ریزی ازجمله چالش هایی برای مدیریت شهری می باشد. جهت رفع و کاهش آثار این چالش ها سیستم مدیریت شهری نیازمند سیستم مدیریتی یکپارچه می باشد تا تمام نهادهای مدیریتی به صورت هماهنگ با یکدیگر عمل کنند. مسئله مورد مطالعه در این پژوهش چگونگی رسیدن به مدیریت یکپارچه شهری باوجود چالش های زیاد در سیستم مدیریت شهر (داخلی - خارجی) می باشد که این چالش ها باعث شدند تاکنون سیستم مدیریت یکپارچه در ایران تحقق نیابد. ازاین رو پیشنهاد این پژوهش به کارگیری روش آینده نگاری باهدف شناسایی کلیه چالش ها (عدم قطعیت ها) و تشخیص چالش های بحرانی (عدم قطعیت های بحرانی) از طریق فرآیند آینده نگاری و سرانجام انتخاب سناریوهای محتمل در آینده و برنامه ریزی برای رسیدن به مدیریت یکپارچه در راستای سناریوهای پیش رو خواهد بود. در این پژوهش کلیه عدم قطعیت ها استخراج شده و آینده های محتمل برای وقوع هر یک بیان شده (آینده های بدیل) این کار از روش جمع آوری پرسشنامه نیمه ساختاریافته و مصاحبه عمیق با بازیگران مدیریت شهری و کارشناسان و متخصصین مربوطه انجام شده است. و در آخر فرآیند پیشنهادی به کارگیری روش آینده نگاری را در سیستم مدیریت یکپارچه بیان شده است تا بتوان به کمک این روش گامی در جهت رسیدن به مدیریت شهری یکپارچه برداشته شود.

کلمات کلیدی:

"آینده نگاری"، "چالش های مدیریت شهری"، "مدیریت شهری یکپارچه"، "نظام شهری"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1732579>

